

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

**«Φωνή Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα·
Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα
συνέσεως,
Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ»**

Τῇ σημερινῇ χαρμόσυνη ἡμέρα τιμοῦμε τὴ Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ στὸν Ἰορδάνη ποταμό· παράλληλα ἀνακαλοῦμε στὴ μνήμη τὸ προσωπικὸ μας Βάπτισμα, ψάλλοντας μὲ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο (Γαλ. 3, 27) τὸν ὕμνο: «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλουϊα». Κατὰ τὴ στιγμὴ τῆς Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ φανερώθηκε ἡ Ἁγία Τριάδα. Βαπτίζεται ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἐνανθρωπήσας Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός· ὁ Θεὸς καὶ Πατέρας μὲ φωνὴ ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ προσμαρτυρεῖ τὸ ὁμοούσιον τοῦ Υἱοῦ, ἐπιβεβαιώνοντας τὴν ἀγάπη Του πρὸς τὸν Υἱό, ἐνῶ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα παρίσταται «ἐν εἵδει περιστερᾶς».

Ἡ παρουσία τοῦ Τρίτου Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, δηλαδὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μὲ τὴ μορφὴ περιστεριοῦ, εἶναι συμβολικὴ, ἐπειδὴ στὴν ἐποχὴ τοῦ Νῶε τὸ περιστέρι ἐπέστρεψε στὴν Κιβωτὸ κρατώντας κλαδί ἐλιᾶς στό ράμφος του καὶ φανερώνοντας τὸ τέλος τοῦ κατακλυσμοῦ· ἔκτοτε ἔγινε τὸ σύμβολο τῆς εἰρήνης. Ἡ συμβολικὴ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συμβολίζει τὸ τέλος τοῦ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, πού καταπνίγει τὸν ἄνθρωπο. Διότι τὸ βάπτισμα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν Ἰορδάνη ἀπὸ τὸν Ἰωάννη ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴ τοῦ ἐπὶ γῆς ἔργου Του γιὰ τὴ σωτηρία μας, τὴν ἀπελευθέρωσή μας δηλαδὴ ἀπὸ τὴν σκλαβιά τῆς ἁμαρτίας.

Τὴν ἐορτὴ αὕτὴ ὀνομάζουμε καὶ Φ ὦ τ α. Καὶ ὄντως ὁ Χριστὸς εἶναι Φῶς καὶ φωτίζει ἐφεξῆς τὸν κόσμον. Ἐκεῖνος μᾶς διαβεβαιώνει: «Εἰμὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν

ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς» (Ίω. 8, 12) καὶ προσθέτει: «Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ» (Ίω. 12, 46). Τὸ Φῶς τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ἀρχίζει νὰ μᾶς φωτίζει μὲ τὸ ἅγιο Βάπτισμα, μὲ τὸ ὁποῖο ἐγκαινιάζει τὸ ἀπολυτρωτικὸ Του ἔργο. Μὲ τὸ δικό μας Βάπτισμα ἀνοίγει ὁ δρόμος τῆς σωτηρίας μας.

Ὁ Χριστὸς κατέβηκε στὸν Ἰορδάνη, γιὰ νὰ μᾶς ἀνεβάσῃ στὸν Οὐρανὸ. «Διὰ καταδύσεως ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται...». Ἐκεῖνος κατεβαίνει γιὰ μᾶς. Καὶ ἐμεῖς πρὸς τὰ Ἄνω, χάρις σὲ Ἐκεῖνον. Παίρνει μορφὴ δούλου, γιὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τῆ δουλεία τῆς ἁμαρτίας. Ἄκρα ταπείνωση γιὰ χάρη μας, γιὰ νὰ μᾶς ἀνεβάσῃ ψηλὰ, νὰ μετὰσχουμε τῆς Βασιλείας Του. Μὲ τὸ Βάπτισμα ἀρχίζουμε νὰ νιώθουμε τὴν Υἱοθεσία. Ἐκεῖνος θέλει νὰ ξαναγίνουμε παιδιὰ Του καὶ κληρονόμοι αἰώνιων ἀγαθῶν.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ὁ ἁγιασμὸς τῶν Θεοφανείων, γνωστὸς καὶ ὡς Μεγάλος Ἁγιασμὸς, εἶναι μιὰ πράξη τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἐπαναλαμβάνεται κάθε χρόνο, γιὰ νὰ μᾶς καθαρῇ καὶ νὰ μᾶς χαρίσῃ σωματικὴ καὶ ψυχικὴ ὑγεία. Βαπτίζουμε στὸ νερό, ἀντὶ γιὰ τὸν Χριστό, τὸν Τίμιον Σταυρὸ Του. Καὶ Τὸν παρακαλοῦμε, μὲ τὴν δύναμὴ Του, νὰ ἁγιάσῃ τὸ νερό τοῦ ἁγιασμοῦ. Καὶ Ἐκεῖνος τὸ ἀγιάζει· καὶ γίνεται ἄφθαρτο φάρμακο ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀνάλογα μὲ τὴν πίστη καὶ τὴν εὐλάβειά μας. Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἀπευθύνει πάντα, καὶ ἰδιαίτερα σήμερα, μιὰ πρόσκληση: Ἀφοῦ λάβατε τὸ Βάπτισμα, τιμῆστε τὴ δωρεὰ, ἀπέχετε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ἀγωνίζεστε γιὰ τὴν ἐπικράτηση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, «ὡς ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς». Ἄς κινηθοῦμε μὲ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ φιλάνθρωπίας στὸν συνάνθρωπο, τὸν ἀσθενῆ, τὸν ἄπορο, τὸν ἀνεργο, καὶ τὰ λαμπρὰ Φῶτα τῶν Θεοφανείων ἃς γίνουν τὸ φῶς τῆς ζωῆς μας, Ἀμήν.

**ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
και ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ**